

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 27 nr 2 feb. 2016

Sidenvägen eller krigsstigen?

Om Turkiet sätter in marktrupper i norra Syrien, med saudiskt flygun-derstöd - formellt för att bekämpa kurderna men egentligen mer för att ”rädda” sina rebellgrupper, från al-Nusra till IS - föreligger omedelbart hot om ett krig mellan Turkiet och Syrien. I så fall är en militär konfrontation mellan Nato och Ryssland ett faktum. Ryssland skulle bli nödsakat att skydda sina uppskattningsvis 20.000 militärer i Syrien och konflikten skulle mycket snabbt kunna trappas upp till en total atomkonfrontation. Detta vore det kärnvapenbestyckade, tredje världskriget.

Erdogans bombning av kurdiska ställningar har enhälligt fördömts av FN. Obama har klargjort att USA inte kommer att delta i en invasion av Syrien men har låtit sina mandatstater Turkiet och Saudiarabien mobilisera.

Löfvens flyktingpolitik, att stänga gränserna, hjälpa på plats och bekämpa flyktorsakerna i samarbete med Turkiet, är därför löjeväckande. Erdogans stöd till terrorgrupperna är ju en av de viktigaste av dessa ”flyktorsaker”! Om EU-toppmötet med Turkiet i mars ska ha någon mening alls måste första punkt på dagordningen vara att få slut på Turkiets (och Saudiarabiens) stöd till terrorismen.

Ryske premiärministern Medvedev varnade på årets säkerhetskonferens i München för ett världskrig om inte utvecklingen vänds, vilket nu föranlett en överenskommelse mellan USA och Ryssland om vapenvila och humanitära korridorer i Syrien.

Om denna vapenvila ska hålla och konflikten kunna avslutas och inte trappas upp måste Europa och USA utan omsvep välkomna Kinas fredsprojekt Nya Sidenvägen. De lösningar EU och Obama hittills har haft att komma med leder ingen vart, då de enbart går ut på att rädda det brittiska imperiets konkursmässiga finanssystem och Västvärldens dominans i världsordningen.

Den kinesiska drömmen

Den tyska LaRoucherörelsens ledare tillika Schillerinstitutets ordförande Helga Zepp-LaRouches budskap med anledning av firandet av det kinesiska nyåret den 8 februari delades ut som flygblad, på kinesiska, vid den stora kinesiska nyårsparaden i New York. Schillerinstitutet var inbjudet att delta i paraden med två stora banderoller, med den kinesiska texten i guld på röd botten: ”Schillerinstitutet: TianXiaWeiGong” (Världen tillhör alla, citat från Konfucius) och ”EIR Chinese: One Belt, One Road Towards a Universal Peace”. Rubriken på Helga Zepp-LaRouches nyårsbudskap var: ”Den kinesiska drömmen erbjuder hela världen en vacker framtid”. Det lyder i översättning:

”President Xi Jinping har återupplivat den 2.000 år gamla Sidenvägsandan och erbjuder hela världen ett win-win-samarbete för att blåsa nytt liv i världsekonomin. Sextio nationer har redan välkomnat samarbetet i ”Ett bälte, en väg”-politiken, och i nya finansiella institutioner som AIIB och BRIKS nya utvecklingsbank. President Xi har sagt:

’Vi har ett ansvar att uppfylla mänsklighetens dröm. I stället för att vara emot varandra, måste vi arbeta tillsammans som stater. För det behöver vi tillit och enighet. Vi måste stämpla de gamla metoderna som illa lämpade för 2000-talet. Varje land är som en liten ljuskälla, men om vi sammanför dem allihop kan vi lysa upp natthimlen.’

President Xi har också erbjudit USA att samarbeta kring detta perspektiv, och det är oerhört viktigt att världens båda starkaste ekonomier samarbetar, eftersom tillsammans kan dessa två stormakter lösa vilket problem som helst i världen. Det står också klart att i kärnvapeneran kan krig inte vara ett sätt att lösa konflikter, om vi inte vill ta risken att utplåna mänskligheten. Låt oss därför arbeta tillsammans för att bli kvitt geopolitiken en gång för alla och ersätta de gamla metoderna med mänsklighetens gemensamma mål, som tex att utrota fattigdom och svält på hela klotet; gemensamt utveckla fusionskraften och därmed tillförsäkra alla en säker energi- och råvaruförsörjning; och att samlas kring utforskningen av rymden för att trygga vår planets framtid genom att skaffa oss en djupare och bättre förståelse för hur vårt solsystem och vår galax faktiskt fungerar.

Låt oss förenas i en strävan att skapa en vacker framtid för mänskligheten och en vändning till det bättre i Apans år.”

Problemet är Wall Street och London, inte Kina!

När den av Lyndon LaRouche förutspådda börskraschen kom som på en tidtabell efter nyåret, kastade sig aktieanalytikerna över Kinastatistiken för att finna orsakerna. Men det är som att leta under gatlyktan efter sin nyckel bara för att det är ljusare där.

De ser inte att tillväxten i världens största ekonomi minskar med 33 procent, och att tillväxten i världens näst största ekonomi minskar med 1,5 procent. Vilket borde vara mest oroande? I första fallet gäller det USA där tillväxten 2015 blev 2 procent i stället för väntade 3. I det andra Kina som minskade från väntade 7 procent till 6,9.

Seriösa ekonomer vet bättre än dem som skyller finanskraschen på Kina. Chefsekonomen på Bremens Landesbank Folke Hellmeyer är känd för sin kritik mot medierapporteringen. Han sa att talet om kollaps i kinesisk ekonomi bygger på vilseledande uppgifter som kommer från den brittiska nyhetsbyrån Markit. De negligerar helt positiva siffror från Kina, skriver han, och pekar på:

Att industriproduktionen sedan juli 2015 ökat med 6 procent,

Att tjänsteindex ökat lite, men är det högsta sedan augusti 2014, och grossistindex ökat från 10,5 till 11,2 procent.

Hellmeyer pekar på att tillväxten, som väntas bli 6,5 procent i år, kommer att betyda en mycket större efterfrågan än när ökningen var 10 procent för ett par år sedan, eftersom hela ekonomin då var mindre. Det finns alltså ingen anledning till panik pga Kina. ”Tvärtom finns det hyggliga chanser för positiva överraskningar under senare halvan av året pga igångsättningen av Kinas Nya sidenvägsprojekt”, hävdar Hellmeyer.

Till detta kan läggas den kvalitetsökning som Kinas produktion nu visar upp. Asiatiska utvecklingsbanken rapporterar att Kinas andel av Asiens högteknologiska export har ökat från 9,4 år 2000 till 43,7 procent år 2014. Det sätter Kina före Japan, vars andel föll från 25,5 procent till 7,7, och Sydkorea som låg ungefär stilla på 9,4 procent. De kinesiska varor som, enligt rapporten, är mest efterfrågade i Asien är höghastighetståg, kärnkraft och satelliter.

De kinesiska börserna, som media fokuserar på, är mycket små och lättpåverkade, jämfört med Kinas stora ekonomi, som nästan inte alls finansieras från börserna.

Kina varnar för kärnvapenkrig

I samband med förberedelserna för USA:s försvarsbudget 2017, sa den amerikanske försvarsministern Ashton Carter i klara ordalag att Washingtons högsta prioritet är att förbereda krig mot Ryssland och Kina. De är våra ”hårdaste konkurrenter” sa han.

Carters yttrande kom strax efter USA:s militära provokation i Syd kinesiska sjön den 30 januari. Amerikanska krigsfartyg kränkte tolv milsgränsen runt de kinesiska Paracel- och Xisha-öarna. Detta var den andra provokationen på kort tid. Talesmän för den kinesiska regeringen sa att det denna gång inte handlade om en konstgjord ö, som vid tidigare amerikanska provokationer, utan om en bebodd ö som tillhör Kina. Om de konstgjorda Nansha- eller Spratleyöarna verkligen tillhör Kinas territorium är omstritt.

Det engelskspråkiga kinesiska regeringsorganet Global Times skrev varnande i sin huvudledare den 1 februari att Washington förbereder ett kärnvapenkrig mot Kina. Därför måste Kina snabbt upprusta sin strategiska militärkapacitet, inklusive sitt kärnvapenprogram för att kunna slå tillbaka.

President Obamas tonvikt vid Asien är inte bara av militär natur. Det handlar i allra högsta grad också om finansiella och geopolitiska målsättningar. En av beståndsdelarna är frihandelsavtalet TPP (Trans-Pacific Partnership), vilket i princip motsvarar det starkt ifrågasatta frihandelsavtal som USA vill ha med Europa, TTIP. Den 3 februari undertecknades TPP av representanter för tolv länder, vid ett möte i Nya Zeeland. Detta avtal måste godkännas i varje land, men motståndet är starkt, inte minst i USA:s kongress. På andra sidan havet har Nya Zeeland den största proteströrelsen men den växer också i Malaysia, främst av rädsla för de höjda medicinpriser avtalet skulle innebära.

Men Obama är hårdnackat mot Kina och sa att TPP-avtalet ger ”Amerika, och inte länder som Kina, möjligheten att skriva reglerna för det 21:a århundradet, vilket är speciellt viktigt i den dynamiska asiatiska stillahavsregionen”.

I samma anda angrep megaspekulanten George Soros den kinesiska valutan på det årliga World Economic Forum i Davos i Schweiz. Soros sa att den kinesiska ekonomin är på väg mot en ”hård landning”. Dagarna därefter tävlade hedgefonder om att driva ned värdet på den kinesiska valutan renminbin. Trots detta steg renminbins värde. Målet med hedgefondernas angrepp är att tvinga de kinesiska myndigheterna att använda mer av sin hårdvalutarenserv för att hålla landets valuta stabil och förhindra kapitalflykt. Detta skulle i sin tur kunna leda till att Kina har mindre medel till förfogande för utlåning och investeringar för det internationella utvecklingsprogrammet Ett bälte, En väg.

Sidenvägen öppnar vägen mot framtiden. Davosmötet förbereder sammanbrott.

Kontrasten mellan vad som hände på det flotta mötet i Davos med den västliga politiska och finansiella eliten och det perspektiv som lades fram av den kinesiske presidenten Xi Jinping under hans resa till Sydvästasien kunde knappast ha varit större.

Långt från den västliga elitens geopolitiska ”söndra och häröka” metod, som har dominerat världen tills nu, erbjuder kineserna verklig ekonomisk utveckling. Kinas utsträckta hand till Sydvästasien skulle kunna göra slut på de nuvarande sektaristiska konflikterna och det pågående, geopolitiska maktspelet.

I Davos handlade nästan allt om undergångsstämningar: Hotet om ett sammanbrott av EU och eurozonen, Storbritanniens utträde ur EU, ECB:s misslyckade försök att rädda bankerna och hur man skulle få stopp på flyktingströmmen var ständigt återkommande ämnen.

På mötet intervjuades William White, ordförande i OECD:s granskningskommitté, av Daily Telegraph. Intervjun publicerades 20 januari: ”Situationen är värre än 2007. Skulderna har fortsatt att växa de senaste åren till alarmerande nivåer. Det kommer att bli uppenbart, under nästa recession, att många av dessa skulder aldrig kommer att kunna underhållas eller betalas....Den enda viktiga frågan är om vi kan se verkligheten i vitögat och se till att det sker under lugna former, eller om kaos utbryter. Skuldavskrivningar har förekommit under 5000 år ända sedan sumerernas tid.”

I hjärt kontrast till Davosmötets dysterhet hade president Xi Jinping med sig ett budskap fullt av hopp till en region som under så lång tid härjats av krig och terror. Under besöken i Saudiarabien, Egypten och Iran den 19-23 januari sa han att Kina nu är berett att inlemma Mellanöstern i Kinas strategiska projekt att bygga Sidenvägens ekonomiska bälte och 2000-talets Maritima Sidenväg: ett storslaget projekt vars mål är att tillhandahålla viktiga infrastrukturinvesteringar inom transport-, energi- och elsektorn.

President Xi gick rakt på sak. I ett tal till Arabförbundet sade han: ”Nyckeln till att övervinna svårigheter är att påskynda ekonomisk utveckling. Oron i Mellanöstern kommer från bristen på utveckling. Lösningen är beroende av utveckling som styrs av allas välbefinnande och värdighet. Det är en tävling mot tiden och en kamp mellan hopp och besvikelse. Bara när unga människor har möjlighet att leva ett meningsfullt liv med värdighet genom utveckling kan hoppet finnas kvar i deras hjärtan. Bara då kommer de att frivilligt avvisa våld, extremistiska ideologier och terrorism.”

I Kairo undertecknades 21 infrastrukturavtal, i Saudiarabien 14 och i Iran, som har en lång historia med den gamla Sidenvägen, tecknades ett 25-årigt avtal för att samordna ländernas respektive utvecklingsmål.

170 ekonomer för Sanders återinförande av Glass-Steagall

Presidentaspiranten och senatorn Bernie Sanders krav på bankdelning stöds av 170 framstående ekonomer och finanse experter från fler än 100 universitet och andra aktörer. De har alla skrivit under ett brev med rubriken ”Ekonomer och finanse experter för senator Sanders reformering av Wall Street”. I brevet kräver de kraftfullt att Glass-Steagall ska återinföras, men kritiserar även klart och tydligt Hillary Clintons ställningstagande angående bankerna.

Bland dem som skrivit under brevet finns förre arbetsmarknadsministern Robert Reich, professor James Galbraith vid Texas University och William Black från Kansas City University.

I brevet står det:

”Vi menar att senator Sanders plan för en djupgående ekonomisk reform är avgörande för att undvika ytterligare en finanskris präglad av att det finns banker ’för stora för att få gå under’. Senatorn har rätt i att de största bankerna måste delas upp samt att [senatsmotionen om] 2000-talets Glass-Steagall-lag (som skiljer finansbolagsverksamhet från affärsbankverksamhet) måste införas. De största bankerna på Wall Street är nu mycket större än de var före krisen och de har fortfarande ett jätteincitament att ta allt för höga risker. ....”

”Hillary Clintons försiktiga förslag räcker inte... det rör inte de jättelika finanskonglomerat som är de som främst bedriver skuggbankverksamheten... Med tanke på Wall Streets storlek och politiska makt, skulle hennes förslag bara öppna dörren för mer urvattning och fusk.”

”Det enda sättet att stoppa Wall Streets spekulation är med reformer som är så pass genomgripande och tydliga att det inte går att urvattna dem. Det är därför vi stödjer senator Sanders plan för att bryta upp de största bankerna och återinföra en moderniserad version av Glass-Steagall.”

Bra amerikanska reaktioner mot Saudiarabien

En stor grupp amerikanska kongressledamöter har reagerat mot Saudiarabien. De kräver offentliggörande av de hemligstämplade 28 sidorna om Saudiarabiens roll i utredningen av 11 september-dåden 2001.

41 kongressledamöter (varav 26 demokrater) har hittills anslutit sig till ledamoten Walter Jones motion, som uppmanar president Obama att släppa de av president Bush hemligstämplade 28 sidorna från kongressens utredning av terrordåden.

Den 7 januari var det ett år sedan motionen presenterades av de första sponsorererna - Walter Jones, Thomas Massie samt Stephen Lynch, vid en presskonferens, där före detta senatorn Bob Graham samt familjemedlemmar till offren deltog, och sedan årsdagen har skaran börjat växa ordentligt.

Republikanen Rand Paul har en motsvarande motion i senaten och partiets ledande presidentkandidat Donald Trump har även han hänvisat till ”hemliga dokument” som visar att Saudiarabien var ansvarigt för dåden.

Demokraternas kandidat Hillary Clinton uppmanade 2003, som senator, dåvarande presidenten Bush att släppa informationen, men har sedan Obama tog över tigit i frågan. Likaså partikamraten Bernie Sanders.

Derivaten pressar företagen att betala bankkriser

Hur påverkar de svenska bankernas gigantiska derivatportföljer nästa bankkris? Och att Deutsche Bank är världens största derivat-handlare och att det globalt finns derivat för mellan 700 000 och en miljon miljarder dollar? Med så stora summor och med tanke på att den nya svenska lagen för bankkrishantering prioriterar derivaten, betyder det att vanliga företag, större bankkonton och staten pressas att betala nästa bankkris.

Jakten går nu för att lokalisera förlusterna från halveringen av oljepriset och kollapsen av andra råvarupriser. De finns inte bara i råvarubolagen, utan ännu mer i finanssystemet som har stora lån till energisektorn. Dessutom är det många som skyddat sig för dessa prisfall och spekulerat genom de pridförsäkringar som kallas derivat. Derivataffärerna är mycket större, men enbart lånen bär

förluster på 50-60 procent. Det är jätteförluster som väntar på att någon skall ta smällen

I USA är banklånen till skifferolje- och gasutvinning 2.000 miljarder dollar. De franska bankerna har upp till 100 miljarder euro i energilån. Holländska ING-banken har 29 miljarder euro. Credit Suisse har 9 miljarder. Den nu krisande Deutsche Bank avslöjar inte energilånens storlek men har världens största derivatportfölj på 64.000 miljarder euro, varav mycket är i energisektorn. Jämfört med detta är bankens förlust för år 2015 på 6,8 miljarder euro peanuts, för att använda ett uttryck av en tidigare chef för banken.

Även de fyra svenska storbankerna är djupt inblandade i den högspekulativa derivatmarknaden. Deras nominella derivatkontrakt uppgick redan 2012 till 87.914 miljarder kr, motsvarande 23 gånger Sveriges BNP. Derivaten kommer alltså utöver bankernas totala tillgångar vid samma tidpunkt på 16.000 miljarder kr som är 4,5 gånger Sveriges BNP. Det blir sammanlagt mer än 100.000 miljarder kr som skall garanteras av ett land med 3700 miljarder i BNP. Dessa banker är alltså 27 gånger större än BNP.

Vem är det då som ska betala bankförlusterna i denna kokande bankkris? Enligt den nya lagen om bail-in, Lag om resolution, som trädde i kraft i Sverige den 1 februari 2016, är det inte de som har derivaten som ska betala. Tyngden av nästa bankkris faller först på ägarna, sedan på vissa långgivare, men framför allt på större insättare och företag tillsammans med det statliga insättningsgarantisystemet, och därefter staten. Derivaten skyddas alltså framför den reala ekonomin, vanliga insättare och stat. När inte pengarna i bankerna räcker, är det som tidigare staten som betalar genom bankräddningspaket. Staten har fortfarande lovat de stora bankerna att de skall räddas. Staten har givit den så kallade "implicita bankgarantin" för att bevara betalningssystemet, men med det garanteras hela bankerna, inklusive deras derivat ända till Kariibiens oreglerade bankparadis. Storbankerna har utnämnts till att vara för stora att falla.

Att derivaten är gökungen i den nya bail-in-lagen, har i Sverige hittills endast beskrivits av EAP i tidigare artiklar. Men nu har även en artikel beskrivit hur detta funkar i USA. Obamas "finansreform" Dodd-Frank var förlaga till och har samma typ av bail-in regler för bankkrishantering som nu införts i hela EU. Debattartikeln publicerades i Coloradotidningen Daily Camera och har rubriken "Varning för bail-in i storbankerna". Författaren Ron Forthofer beskriver utan omsvep vilka möjligheter Dodd-Frank-lagen ger bankerna att bestjäla sina kunder.

Han skriver att sedan folk blivit alltför trötta på de räddningspaket som staten gett bankerna, har ett nytt system tagits fram. Det är bail-in-systemet enligt Dodd-Frank-lagen, som ger bankerna möjlighet att beslagta tillgångar från insättare, ägare och långgivare för att hålla igång bankerna.

- Idén med bail-in tar oss tillbaka till den gamla dåliga tiden före [bankdelningslagen] Glass-Steagall 1933, skriver Forthofer.

Derivatklausulen kommer in:

"Bail-in är skada värre, men det finns en slamkrypare [eng: gotscha] som är utformad primärt för att skydda spekulanterna - hedgefonderna och bankerna som spekulerar på derivatmarknaden. I händelse av en kris eller konkurs ger 2005 års Konkurslag och Dodd-Frank-lagen båda superprioritet för derivatfordringar framför alla andra fordringsägare, inklusive aktieägare, långgivare, federala och delstatliga regeringar, pensionsfonder och insättare."

Så du kan glömma din statliga insättningsgaranti. När insättargarantimyndigheten FDIC betalat för derivatfordringarna, kommer det inte att finnas pengar att betala någon annan, betonar Fort-

hofer.

I Sverige är insättningar garanterade av en fond på, i sammanhanget med svenska banker, futtiga 34 miljarder kr (år 2014). När den är slut skall staten betala insättningsgarantin, men vem har sagt att staten har något kvar när derivatspekulanterna fått sitt?

Det är helt klart att derivaten måste åtskiljas från bankkundernas konton och betalningstransaktioner. Annars knuffas hela samhället ur boet, när den feta gökungen derivaten vill ha mat. Tillämpningen av den katastrofala nya bankkrishanteringslagen måste skjutas på framtiden till dess att en bankdelning hinner genomföras.

Italien ändrar lagen om bail-in

Skandalen i höstas med beslagtagandet av 100.000 italienares sparande för att täcka förluster i fyra mindre banker har lett till att italienska parlamentet vill ändra den nya lagen om bankkrishantering med bail-in. I Spanien tvingas banken Bankia betala tillbaka 1.8 miljarder euro för att kunder inte informerats om risken för bail-in. Det visar på hur införande denna lag håller på att skapa kaos i Europas banksystem. Kundernas sparande beslagtas utan att de har fått reda på att de kan förlora det eller för att den nya lagen i efterhand ändrat villkoren för de olika sparformerna. Kunder, långgivare och ägare flyr bankerna. Enbart i Italien har sparare 30 miljarder euro i obligationer av den typ som omedelbart kan beslagtas genom bail-in.

Det italienska partiet femstjärnerörelsen (M5S) krävde i en motion att den nya lagen avskaffas eller åtminstone skjuts upp så att alla bankkunder först informerats. De kräver att sparfonder och obligationer byts ut så att de nya villkoren blir helt klargjorda med de nya reglerna för bankkrishantering med bail-in. Motionen hänvisade till att staten enligt konstitutionen har skyldighet att skydda sparande och krediter i alla dess former.

För ovanlighetens skull stödde regeringspartierna motionen så att den kom till omröstning, men lade också in en mjukare variant som krävde en revision av den nya EU-lagen om bankkrishantering med bail-in. Lagen innehåller nämligen en artikel 129, som säger att en revision av lagen skall göras "senast det första halvåret 2018". Detta blev också beslutet i parlamentet den 16 februari.

På detta sätt mildrade regeringen pinsamheten av att börja ändra en lag man just infört. I sak är det nästan samma sak som femstjärnerörelsens krav på ett uppskjutande. Om revisionen börjar idag är det ju enligt lagen senast 2018.

I debatten pekade ledamoten Alessio Villarosa, talesperson för M5S, på att italienska banker tidigare inte krisade "eftersom de inte köpte på sig sådant skräp som utlöste krisen 2008. Separera investmentbanker från affärsbanker. Det är mycket enkelt!"

Tillämpningen av den nya lagen om bankkrishantering med bail-in borde skjutas på framtiden även i Sverige. Ett utbyte av alla banksparares värdepapper måste genomföras så att villkoren fortsättningsvis klart framgår vad som gäller för dem i händelse av bankkrishantering med bail-in. Det måste också bli klart var de står i prioriteringsordningen i förhållande till bankernas omfattande derivatpositioner. Samtidigt måste regeringen stöda den motion om bankdelning som nu behandlas i Riksdagen. För att skydda spararna från att tvingas täcka förluster i bankernas gigantiska derivatkaosino måste bankdelningen genomföras innan bankkrishantering

